

Τα νερά της Κολυμβήθρας του Σιλωάμ είναι η εικόνα του Θεού (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

/ [Πεμπτουσία](#)

Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Ακούσαμε σήμερα στο Ευαγγέλιο για έναν άνδρα που για τριάντα χρόνια ήταν παράλυτος. Το μοναδικό πράγμα που τον χώριζε από την θεραπεία ήταν η δυνατότητα να φθάσει το νερό που ο άγγελος τάραζε μια φορά τον χρόνο. Τριάντα χρόνια είχε προσπαθήσει να θεραπευτεί, αλλά κάποιος άλλος ήταν πιο γρήγορος από αυτόν και προλάβαινε να θεραπευτεί. Πόσοι άνθρωποι υπάρχουν τώρα στον κόσμο, πόσοι υπήρχαν και θα υπάρχουν στον κόσμο μας που χρήζουν θεραπείας, που έχουν παραλύσει από τον φόβο, από το κάθε τι που μας εμποδίζει να κινηθούμε με τόλμη και σκοπό

προς την πληρότητα της ζωής; Πόσοι; Και ποιοί είναι εκείνοι που θα τους πάρουν και θα τους βοηθήσουν να θεραπευθούν αντί να το επιδιώξουν για τους ίδιους; Ας στραφούμε και ας δούμε τον εαυτό μας, όχι ο ένας τον άλλον αλλά τον εαυτό μας. Τι έχουμε μάθει από το Ευαγγέλιο;

Ο Χριστός λέγει ότι όποιος δεν είναι έτοιμος να προσφέρει τη ζωή του για τον πλησίον του δεν έχει πραγματική αγάπη, και πλησίον, καθώς είναι σχεδόν ξεκάθαρο από το Ευαγγέλιο, δεν είναι εκείνος που αγαπάμε, εκείνος που είναι κοντά μας, αλλά είναι οποιοσδήποτε μας χρειάζεται. Θέστε στον εαυτό σας αυτό το ερώτημα. Υπάρχει ένας αριθμός ανθρώπων γύρω σας που θα πίστευαν, που με χαρά θα άρχιζαν μια νέα ζωή, που θα ευλογούσαν εσάς και τον θεό που θα τους έδιναν κουράγιο να κινήσουν τα πνευματικά τους πόδια που είναι δεμένα. Και ας ρωτήσουμε τους εαυτούς μας, τι κάνουμε, τι έχουμε κάνει, τι μπορούμε να κάνουμε για να τους βοηθήσουμε;

Τα νερά της Κολυμβήθρας του Σιλωάμ είναι η εικόνα του Θεού, της θεραπευτικής Του δύναμης. Όταν ο Θεός έρθει κοντά, όταν συνειδητοποιήσουμε ότι βρίσκεται

εκεί, κοντά μας, κοιτάζουμε γύρω μας για να δούμε ποιος Τον χρειάζεται περισσότερο απ' ο,τι εμείς; Όχι. Ορμάμε μπροστά, θέλουμε να είμαστε εκείνοι που θα καθίσουμε στα πόδια Του, είμαστε εκείνοι που επιθυμούμε ν' αγγίξουμε το κράσπεδο του ενδύματός Του και να θεραπευθούμε, είμαστε εκείνοι- και αυτό είναι ακόμα χειρότερο,- που επιθυμούμε να θεωρούμαστε μαθητές και σύντροφοί Του έτσι που οι άνθρωποι ίσως να μας κοιτάζουν και να θαυμάζουν, ν' απορούν και κάποιες φορές σχεδόν να λατρεύουν εμάς τους συντρόφους του Ιησού, τους φίλους του Θεού που έγινε άνθρωπος.

Ποιος από εμάς είναι προετοιμασμένος να παραμερίσει, να μείνει αφανής, ή μάλλον να βοηθήσει κάποιον άλλον να προχωρήσει μπροστά αντί, όταν ξέρουμε ότι θα είμαστε κατά κάποιον τρόπο οι χαμένοι, - επειδή αν το κάνουμε αυτό, θα έχουμε χάσει ο,τι νομίζαμε ότι επιθυμούσαμε, αλλά θα έχουμε γίνει μαθητές του Χριστού που έδωσε τη ζωή Του για να ζήσουν οι άλλοι.

Ας προβληματιστούμε πάνω στην παραβολή αυτή. Δεν είναι απλά μια παλιά ιστορία για πράγματα που έγιναν πριν δύο χιλιάδες χρόνια, είναι κάτι που συμβαίνει κάθε μέρα και είμαστε εκείνοι που ορμούν μπροστά και εμποδίζουν άλλους να καταδυθούν στα ιαματικά νερά του Σιλβάμ.

Ας ακούσουμε τον Θείο Άγιο Ιωάννη, τον δάσκαλο της αληθινής αγάπης, ας ετοιμαστούμε να θυσιάσουμε κάθε τι που περιμένουμε με λαχτάρα, κάθε τι που επιθυμούμε για να το έχει κάποιος άλλος, να του δοθεί από τον Θεό, ας ετοιμαστούμε να πληρώσουμε το τίμημα για να βρούν την ελευθερία άλλοι άνθρωποι, την ζωή σε κάθε επίπεδο, ακόμα στο πιο απλό που είναι το φαγητό και το κατάλυμα και η ζεστασιά ενός προσεχτικού βλέμματος ή ενός τρυφερού, διακριτικού λόγου. Ας απελευθερωθούμε, και τότε πόσοι θα σωθούν, θα σωθούν από την πείνα, από την έλλειψη στέγης, θα σωθούν από την κυριαρχία άλλων, από κάθε τι που δεσμεύει και βάζει σε δεσμά τη ζωή. Ας γίνουμε ο,τι ήταν ο Χριστός- Εκείνος που ελευθερώνει στο όνομα της αλήθειας και της ζωής. Αμήν.

πηγή: www.agiazoni.gr